

Luận về Lương Tâm.

Trần Xuân Thời

1- Các tín ngưỡng đều có các giới răn, giới luật. Tuân giữ các giới răn tức là tuân luật, luật này hưởng đến chân lý. Người ta thường nói: “Sống không có kỷ luật, thì chết sẽ không được vinh quang”. Thiên đàng, Niết bàn, cõi phúc đều có giá cả. Sống buông thả, tự do, tử tại “Ngoài vòng cương tỏa chân cao thấp. Trong thú yên hà cuộc tình say”, nếu không chịu niêm kinh hôm sớm, giữ cho lục căn thanh tịnh, xa lánh tội lỗi, thì khó hưởng được phước đời đời. “Do this, you will live: If you wish to enter eternal life, keep the commandments”.

2- Dĩ nhiên không ai bắt buộc mình phải tuân giữ giới luật. Nếu muốn được hưởng phước đời thì phải làm lành lánh dữ trong lời nói cũng như hành động. Nói khác đi, khi tuân giữ các giới luật, con người tuân giữ một cách tự nguyện theo đạo lý của Đấng Chí Tôn của mỗi Tín ngưỡng. Ngài là Đường là Chân lý, là Sự sống. “Theo Ta các con sẽ biết được chân lý và chân lý sẽ giải thoát các con”. “Come, follow me, you will know the truth, and the truth will make you free”. Nhờ đó, chúng ta có cơ may thoát khỏi tục lụy xích xiềng của thế trần.

3- Tôn giáo thường không bắt buộc giáo hữu phải tuân luật vì có tự do hành động, con người mới có thể chịu trách nhiệm về hành vi của mình. Có tự do hành đạo, con người mới có công đức. Tín ngưỡng nào cũng phải biết tôn trọng quyền cá nhân tự quyết. Sự ép buộc tuân luật lệ chỉ áp dụng cho thuở thiếu thời vì khi đó lý trí chưa ý thức được những gì nên nói và những việc nên làm.

4- Tuân giữ các giới luật là nguồn gốc của sự khôn ngoan “Fear of law, which is the beginning of wisdom”. Về phương diện luân lý, Thiện và Ác là một ý niệm tương đối vì “Bên này núi Pyrénées là chân lý thì bên kia là sai lạc”. Nhưng thế thượng thường tình, có những điều ác “malum in se”, có nghĩa là tự nó đã là ác mà nhân thế đều công nhận như tội giết người không xã hội nào dung tha.

5- Sự phân biệt thiện ác chẳng những do luật lệ của mỗi quốc gia, giới luật của mỗi tôn giáo mà lương tâm con người cũng vừa là nhân chứng (witness) vừa là quan tòa (judge) phán xét hành vi của mỗi người. Lương tâm (conscience), cũng như ý thức, tuy vô hình, nhưng âm thầm, tiềm ẩn, điều hướng hành vi của con người. Con người có thể che mắt luật pháp, che mắt thiên hạ về hành vi bất chính của mình nhưng không thể che mắt lương tâm.

Lương tâm là hiện thân của nền luân lý vũ trụ, tiềm ẩn, nội tại, trong mỗi người, giúp chúng ta có cảm giác đúng hay sai trước khi hành sự. Điều mà các bậc hiền triết gọi là “moral order of the universe” - trật tự luân lý của vũ trụ- là do một đấng toàn năng cai quản như Ông Trời trong Tôn Giáo Dân Gian, Thượng Đế trong Thiên Chúa Giáo, Nho Giáo hay Brahman trong Ấn Độ Giáo, Allah Hồi Giáo... Vì thế, người đời thường không làm việc trái lương tâm, phần vì sợ bị lương tâm cắn rứt, phần khác vì sợ hậu quả không được vào cõi phúc đời sau. Các tôn giáo đều tin con người có linh hồn và sự thưởng phạt nên khuyên giáo hữu phải tu tâm tích đức, sống thánh thiện ở đời này để được hưởng phước đời sau trừ chủ thuyết Cộng sản vô thần.

6- Lương tâm là quan tòa của luật thiên nhiên:”Cọp giết người cọp yên ngủ. Người giết người thức đủ năm canh”. Trong tận đáy lòng của mỗi người có một loại luật, luật này không ràng buộc như luật đời (man-made law), nhưng mời gọi con người làm lành, lánh dữ. “In the depth of his conscience, man detects a law which does not impose on himself, but which

holds him to obedience. Always summoning him to love good and avoid evil, the voice of conscience can, when necessary, speak to his heart more specifically: "Do this and sun that".

7- Đúng vậy, tiếng lương tâm, khi cần sẽ khuyên con người làm điều lành và lánh điều ác. Lương tâm có trách nhiệm nên cũng có quyền hạn, đó quyền "chế tài" (sanction), khiến cho những người phạm tội thường bị lương tâm cắn rứt...và nhờ đó, có khi tội nhân tình nguyện thú tội trước vị linh hướng để xin hoà giải hay cơ quan công lực để xin dền tội.

8- Những người theo chủ thuyết vô thần CS thường có những hành vi vô nhân, thất đức vì họ đã bán linh hồn cho quỷ. Một điều quan trọng là khi tâm trí vô minh (invincible ignorance) thì lương tâm dễ bị lầm lẫn. Theo Nho học, sĩ tử được hướng dẫn học hỏi theo phương pháp 8 giai đoạn nhằm đào luyện lương tâm và trí tuệ để đạt đến minh triết hay chí thiện (holiness). "Đại học chi đạo, tại minh đức, tại thân dân, tại dĩ ư chí thiện".

(1)-**Cách vật:** nghiên cứu, học hỏi về sự vật

(2) **Trí tri:** tìm hiểu sâu sắc về nguyên lý của các sự vật, sự kiện.

(3) **Thành tâm:** Nhờ am hiểu sâu sắc nên được an tâm, và cảm nghiệm đứng đắn về sự việc.

(4) **Chánh ý:** Khi đã hiểu rõ sự kiện, an tâm thì ý kiến được ngay thẳng;

(5) **Tu thân:** Con người phải luôn luôn xét mình để tu tâm, dưỡng tánh. "Thẳng lòng mình hơn thẳng một vạn quân" hay "Nhân giả vô địch". Người có lòng nhân không ai thắng nổi;

(6) **Tề gia:** Lo phục vụ gia đình;

(7) **Trị quốc:** Gia đình có yên ổn mới an tâm lo việc trị quốc;

(8) **Bình Thiên hạ:** Quốc gia an trị thì thiên hạ được thái bình.

Có hai loại vô minh (ignorance)

(1) Vô minh có thể khuất phục được (vincible ignorance), biết sai mà vì yếu đuối nên phạm lỗi thì phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình.

(2) Vô minh không khuất phục được (invincible ignorance), thường thì phạm nhân được xét giảm khinh hay vô tội.

Vô minh có thể vì (1) do trạng thái tâm trí bị hà tỳ, rối loạn thần kinh (psychopath); (2) không đủ lý trí sáng suốt để phân biệt được phải, trái hoặc (3) không có ý chí (will) vững mạnh để chọn sự lành, lánh sự dữ, khiến cho lương tâm bị lầm lẫn (erroneous conscience), có khi làm sai làm sai mà tưởng là đúng! Tôn giáo hướng thượng hành vi con người thì các chế độ độc tài lại cho là thuốc phiện (the opiate of the people) vì giáo dân thường gây trở ngại cho CS thì hành các thủ đoạn tàn ác cướp của giết người, trái với giáo điều của các tôn giáo.

(a) Các chế độ độc tài vi phạm tự do tôn giáo, xóa bỏ luân lý cổ truyền, chiếm đoạt tài sản của các giáo hội, bách hại thiện nam, tín nữ...vì cán bộ bị chủ nghĩa CS tẩy não, theo duy vật biện chứng, chỉ tin vào những gì hữu hình và không tin con người có linh hồn, tiền thân hay hậu kiếp, cho nên **thú tính** (animality) mạnh hơn **nhân tính** (humanity).

(b) Cán bộ vô thần luôn luôn tâm động, trí quẩn, không thấy được ánh sáng chân lý. Họ chủ trương cứu cánh biện minh cho phương tiện "La fin justifie les moyens", là chủ trương trái luân thường đạo lý.

Giết địa chủ để cải cách điền địa là bằng chứng của lương tâm lầm lẫn vì làm chuyện xấu không thể có kết quả tốt. "It is not licit to do evil that good may come of it". Luật pháp liệt loại

hành động phi nhân như sát nhân là loại “malum in se”. Tự bản chất các hành vi này là hành vi vô luân “Whatever is hostile to life itself, such as any kind of homicide, genocide, euthanasia, and voluntary suicide ...all these and the like are a disgrace”.

9- Những người không chấp nhận tôn giáo, thường sống trong tình trạng ấu trĩ, chưa trưởng thành như Tổng Thống Hoa Kỳ Coolidge đã nhận xét:

“Only when men begin to worship that they begin to grow”-. Chỉ khi nào con người có tín ngưỡng mới được trưởng thành.

Những người tôn thờ chủ nghĩa vô thần là những người chưa trưởng thành về trí tuệ, mê muội, chưa được mặc khải, sống trong thế giới vô minh, vấp phải hết lỗi lầm này đến lỗi lầm khác. Vì thế chính quyền các chế độ tài rất sợ nhân dân được tự do, vì luật hoàn mỹ nhất là luật tự do hành động. “The perfect law is the law of liberty”.

10- Những người theo chủ trương vô thần CS càng ngày càng lãnh hội được ngoài thế giới hữu hình còn có thế giới vô hình và trở lại hữu thần. Sự bành trướng của các tôn giáo trong các xã hội vô thần là một chứng minh cụ thể cho nhận định này. Ngay trong các xã hội độc tài, khuynh hướng vô thần không khống chế nổi khuynh hướng hữu thần, nên đảng cầm quyền phải dùng những phương pháp đàn áp, ngăn cản sự tự do hành đạo của các tôn giáo, hay tạo nên các tổ chức ma giáo “quốc doanh” để tiếp tục sinh tồn và phục vụ chủ trương vô nhân đạo của đảng. Cán bộ CS sống trong ma giới đầy si mê, lầm lạc “Ma đưa lối, quỷ đưa đường, lại tìm những chốn đoàng trường mà đi”! (Nguyễn Du).

11- Sở dĩ các chính quyền vô thần hay dùng bạo lực là vì các chính quyền vô thần không có khả năng thuyết phục và mất năng lực thu hút kể cả với giới vô sản. May thay, Cộng đồng quốc tế vô thần càng ngày càng thu hẹp và đang đi đến chỗ triệt tiêu ...Từ thập niên 1950, Chủ nghĩa CS chiếm gần một nửa thế giới. Đến đầu năm 1990 chỉ còn lại bốn nhà cầm quyền cai trị theo chính sách độc tài đảng trị trong giai đoạn “chuyên chế vô sản” (proletariat dictatorship) như Trung Cộng, Hàn Cộng, Việt Cộng và Cuba so với trên hơn 190 chính quyền tự do.

Vô minh là tội lỗi (Socrate). Kẻ vô minh không phân biệt được phải trái, vấp phải hết lỗi lầm này đến lỗi lầm khác... cho đến lúc sụp đổ toàn diện như Liên bang Xô Viết... mới biết tập tễnh xây dựng lại tương lai với sự trợ lực về cả tinh thần lẫn vật chất của thế giới hữu thần trong tinh thần vị tha, bác ái. Các quốc gia tự do thường chủ trương “Lấy nhân nghĩa thắng hung tàn. Đem chí nhân thay cường bạo” chiếu theo điển mô chung của các tôn giáo hiện hành.

12- Đạo hữu các tôn giáo có nhiệm vụ tôn trọng tín ngưỡng của tha nhân vì tự do tín ngưỡng là một trong những nhân quyền căn bản của nhân thế.

Về tín ngưỡng, lời Thánh hiền còn như văng vẳng bên tai:

“Với người có đức tin, không cần giải thích. Với người không có đức tin, không thể giải thích được. Chúng ta phải yêu mến cả hai, những người có cùng quan điểm với chúng ta và những người không có cùng quan điểm với chúng ta, vì cả hai đều đã lao lực đi tìm kiếm sự thực, và cả hai đều đã giúp chúng ta tìm ra chân lý đó.”

“To one who has faith, no explanation is necessary. To one without faith, no explanation is possible. We must love them both, those whose opinions we share and those whose

opinions we reject, for both have labored in the search for truth, and both have helped us in finding it.”

13- Lương tâm cũng cần được đào luyện (formation) để tránh tình trạng lương tâm lầm lẫn (erroneous conscience) Một số thanh thiếu niên sinh trưởng trong chế độ CS, có thể không hiểu nhân quyền, các giá trị đạo đức của thế giới tự do nên lương tâm có thể lầm lẫn. Xem nhân nghĩa đạo đức chỉ là “ xa xỉ phẩm’ hay “thuốc phiện” ru ngủ lòng người của các thế lực đối nghịch và cho rằng chủ nghĩa Cộng sản là chủ nghĩa lý tưởng, không có chủ nghĩa nào thay thế được.

Sự thực thì nhân thế đã viện dẫn “Nguyên tắc Bảo vệ Nhân Quyền” để làm căn bản, nguyên động lực, đối kháng các chính quyền độc tài như cuộc cách mạng Pháp năm 1789 và trước đó cuộc cách mạng tại Hoa Kỳ năm 1776 tranh đấu cho nhân quyền là quyền tự nhiên mà **Tạo hóa** đã ban cho nhân loại đã được viện dẫn qua bản Tuyên Ngôn Độc Lập ngày 4 tháng 7 năm 1776:

“Chúng tôi khẳng định một chân lý hiển nhiên rằng mọi người sinh ra đều bình đẳng, rằng Tạo hóa đã ban cho họ những Quyền tất yếu và bất khả xâm phạm, rằng trong đó có quyền sống, quyền được Tự do và mưu cầu Hạnh phúc.--Rằng để đảm bảo cho những quyền lợi này, các Chính phủ được lập ra trong Nhân dân và có được những quyền lực chính đáng trên cơ sở sự nhất trí của nhân dân--, Rằng bất cứ khi nào một Thể chế Chính quyền nào đó phá vỡ những mục tiêu này, thì Nhân dân có Quyền thay đổi hoặc loại bỏ chính quyền đó và lập nên một chính quyền mới, đặt trên nền tảng những nguyên tắc cũng như tổ chức thực thi quyền hành theo một thể chế sao cho có hiệu quả tốt nhất đối với an ninh và hạnh phúc của họ”.

”“We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness.—That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed,—That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness”.

Lòng tin chờ được núi. Chính niềm tin vào những quyền bất khả xâm phạm do Tạo hoá ban cho nhân loại đang hưởng đạo chính sách đối nội và đối ngoại của Hoa Kỳ. Hoa Kỳ là nơi mà nhiều người từ bỏ Công sản, vượt biển trèo non, lên ghềnh, xuống thác, thoát khỏi ngục tù CỘNG sản để tìm đến thiên đường hạ giới.

14- Cũng vì tinh thần tôn trọng và bảo vệ nhân quyền mà giáo sĩ, giáo dân trong các giáo hội không những phải yêu chuộng những người đồng tín ngưỡng mà phải yêu chuộng cả những người không cùng tín ngưỡng nhưng có lòng thành. “The Church Pastors... speaking with love and mercy not only to believers but to all people of good will” vì ơn giải thoát được ban chung cho mọi người. “Salvation is open to all”.

15- Lương tâm là tiếng nói của Thượng Đế trong tâm hồn chúng ta, nhưng Thượng Đế cũng ban con người quyền tự do hành động theo quan niệm bình dân của đạo giáo dân gian mà thi hào Nguyễn Du đã thể hiện qua các vần thơ trong tác phẩm “ Đoạn Trường Tân Thanh”

“Có Trời mà cũng tại ta

Tu là cõi phúc tình là dây oan”

Hay

“Gẫm thay muôn sự tại Trời

Trời kia đã bắt làm người có thân

Bắt phong trần phải phong trần

Cho thanh cao mới được phần thanh cao”.

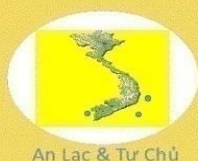
Để khởi hành động làm lần, chúng ta phải tự đào luyện (formation) để có một lương tâm chính trực theo giáo huấn thể hiện chân lý do các tín ngưỡng truyền dạy.

Trần Xuân Thời

“ Văn Dĩ Tải Đạo”

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TranXuanThoi.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC